

Systemy operacyjne 2

Laboratorium nr 6
Program awk

Szymon Datko szymon.datko@pwr.edu.pl

Wydział Informatyki i Telekomunikacji, Politechnika Wrocławska

semestr letni 2021/2022

W skrócie – awk

- Narzędzie do przetwarzania ustrukturyzowanych danych tekstowych.
- W zasadzie to jest to pełnoprawny język programowania.

Część I

Omówienie zagadnień

Program awk – informacje ogólne

- Nazwa pochodzi od nazwisk jego autorów: Aho, Weinberger i Kernighan.
- Do działania potrzebny jest interpreter np. gawk (GNU awk).
 - Uwaga! Czasem domyślnie może być zainstalowany np. mawk.
 - ► Ta ostatnia implementacja miewa problemy ze złożonymi wyrażeniami.
- Typowo używany jest do przetwarzania danych tekstowych i obliczeń.
- Dane wejściowe dzielone są na tak zwane rekordy i pola.
- Domyślne separatory:
 - ▶ dla rekordów jest to znak nowej linii (\n),
 - dla pól są to białe znaki inne niż nowa linia (spacja, tabulator).
 - Domyślnie wielokrotne wystąpienia separatora pól są ściskane.
 - Nie musi tak być, kiedy zdefiniujemy własne separatory.
- Przykładowe uruchomienie:
 - awk 'instrukcje' plik-do-przetworzenia
 - awk -f 'instrukcje.awk' plik-do-przetworzenia
 - ... | awk 'instrukcje'
 - ► Możliwy shebang w pliku z instrukcjami: #!/usr/bin/env awk -f

Program awk – struktura programów

- Składnię narzędzia awk można opisać jako zbiór następujących zapisów:
 - wzorzec { akcje }
- Słowem wyjaśnienia:
 - wzorzec określa kiedy dany zestaw instrukcji ma zostać wykonany,
 - akcje opisują w jaki sposób przetworzyć rekord pasujący do wzorca.
- Na akcje mogą składać się operacje na zmiennych i wywołania.
 - Domyślnie jedna instrukcja to jedna linia programu.
 - Używając średnika ; można zapisać kilka instrukcji w jednej linii.
 - Podobnie jak robi się to w powłoce Bash i języku Python ;-)
- Zaawansowane użycie umożliwia definiowanie własnych funkcji, itd.
 - Raczej nie będzie to konieczne na potrzeby zajęć.

Program awk - wzorce

- Wzorce pozwalają kontrolować dla których rekordów wykonać akcje.
 - Uwaga! Kilka wzorców może pasować do tego samego rekordu.
 - Zestawy instrukcji są wtedy wykonywane w kolejności w ich deklaracji.
- Brak wzorca = dane akcje wykonane będą dla każdego rekordu.
 - f print NR }
- ${\sf -}$ Specjalny wzorzec ${\sf BEGIN} = {\sf operacje}$ przed przetworzeniem wejścia

```
► BEGIN { RS = '\n'; FS = ','; SUMA = 0 }
```

- Specjalny wzorzec END = instrukcje do wykonania na koniec.
 - ► END { print SUMA }.
- Warunki wykorzystujące zmienne i wyrażenia logiczne.

```
► NR % 2 == 0 && length($0) > 5 { print NR, NF }
```

- Dopasowanie rekordu / pola lub zmiennej do wyrażenia regularnego.
 - /wyrażenie szukane w rekordzie/ { print NR }
 - ▶ \$0 ~ /wyrażenie szukane w zmiennej lub polu/ { print NR }

Program awk - akcje

- Akcje służą do jakiegoś przetworzenia pasujących rekordów.
- Jeśli podano same wyrażenie, domyślną akcją jest wyświetlenie rekordu.
 - Czyli: { print }
 - ▶ Np. wyświetlenie co drugiego wiersza: cat plik | awk 'NR % 2'
- Polecenie print służy zwróceniu wartości na standardowe wyjście.
 - Wykonanie zakończone jest separatorem, zdefiniowanym w zmiennej ORS.
 - Można podać kilka wartości, rozdzielając je przecinkami.
 - Na wyjściu będą one rozdzielone separatorem pól (zmienna OFS).
- Dostępny jest szereg wbudowanych funkcji, pętle i instrukcje warunkowe.
- Akcję może też stanowić obliczenie wartości jakiegoś wyrażenia.
 - ► Standardowe operatory: +, -, !, *, /, ^, **, <, >, >=, <=, ==, !=, itd.
 - Zazwyczaj w połączeniu z operatorem przypisania = do zmiennej.

Program awk - zmienne

- Są dynamicznie tworzone w razie potrzeby i nie mają stałych typów.
 - Interpretacja wartości zmiennych zależy od kontekstu użycia.
- Nazwę zmiennej może stanowić ciąg znaków z zakresu [A-Za-z0-9_].
 - W odróżnieniu od powłoki Bash, nie stosujemy znaku \$ w odwołaniu.
 - Dowolny ciąg poza apostrofami/cudzysłowami to odwołanie do zmiennej.
 - Wartość pod apostrofami/cudzysłowami to typ łańcuchowy ('Ala ma kota').
- Ważne zmienne wbudowane i ich znaczenie:
 - RS przechowuje separator rekordów,
 - ► FS definiuje separatory pól rekordów,
 - ► NR zawiera informację o numerze aktualnie przetwarzanego rekordu,
 - ► NF przechowuje informację o liczbie pól w bieżącym rekordzie.
- Operator \$ pozwala odnieść się do konkretnego pola w danym rekordzie.
 - Na przykład: \$1, \$2, \$NF, \$MOJEPOLE (gdy MOJEPOLE zawiera liczbę).
 - Przypadek specjalny cały rekord: \$0.
 - Do pola można przypisać nową wartość (zmienić ją) i nie jest to błąd!

Program awk - tablice

- Specjalny rodzaj zmiennych, które przechowują pary klucz–wartość.
- Implementacja obejmuje wyłącznie tablice asocjacyjne.
 - Indeksy liczbowe są traktowane jako łańcuchy znaków.
 - ► Tablice wielowymiarowe są symulowane przez sklejenie indeksów.
 - Stosowany jest tutaj osobny separator zmienna SUBSEP.
- Odwołanie do elementu tablicy realizuje operator [].
 - tablica[klucz] = 'moja wartość'
 - macierz[i, j] = 42
- Polecenie delete tablica[klucz] usuwa element z tablicy.
 - ▶ Jeśli poda się samą nazwę tablicy, usunięte zostaną wszystkie elementy.

Program awk - funkcje

- Szereg wbudowanych funkcji tekstowych i matematycznych.
 - Dostępne są także funkcje do manipulacji plikami, czasem, bitami, itd.
 - Oprócz tego użytkownik ma możliwość definiowania własnych funkcji.
- Ważne funkcje wbudowane na potrzeby bieżących zajęć:
 - length(łańcuch) zwraca długość podanego łańcucha.
 - ▶ index(łańcuch, ciąg) zwraca pozycję danego ciągu w łańcuchu.
 - Wartość 0 oznacza, że ciągu nie znaleziono w łańcuchu.
 - split(łańcuch, tablica, separator) dzieli łańcuch na części.
 - Wynik zostaje zapisany w zmiennej tablicowej o nazwie tablica.
 - substr(łańcuch, pozycja, długość) zwraca fragment łańcucha.
 - Argument długość jest opcjonalny domyślnie to koniec łańcucha.
 - tolower (łańuch) zwraca kopię napisu z zamienionymi literami na małe.
 - toupper(lancuch) analogicznie jak wyżej, ale zamiana na duże litery.
- Więcej: https://www.gnu.org/software/gawk/manual/html_node/Built_002din.html

Program awk – pętle i instrukcje warunkowe

- Podstawowa składnia jest podobna do znanej z języka C.
 - Istotne są nawiasy () w zapisie przy if i for.
 - Instrukcje do wykonania (po) i else) można przenieść do nowej linii.
 - Przy pomocy klamer {} można zagnieździć blok kilku instrukcji.
- Instrukcja warunkowa if.
 - if (warunek) instrukcja1; else intrukcja2
 - Alternatywnie można zapisać warunek ? akcja1 : akcja2.
 - Nie ma innych wariantów, ale można zapisać else if.
- Pętla for.
 - for (licznik; warunek; akcja) instrukcja
 - Np. for (i = 1; i <= NF; i++) { print \$i }.</p>
- Zapisy związane z tablicami:
 - if (klucz in tablica) instrukcja
 - for (klucz in tablica) instrukcja
 - if ((i, j) in macierz) instrukcja

Interesujący przykład - test kolorów w terminalu

```
[sdatko@polluks ~]$ head -n 16 ./test-terminal-colors.sh
#!/bin/bash
# From: https://gist.github.com/XVilka/8346728
        if (g>255) g = 510-g;
        printf "\033[38;2;%d;%d;%dm", 255-r,255-g,255-b;
        printf "%s\033[0m", substr(s,colnum+1,1);
```


Część dla dociekliwych

Zadanie dodatkowe

Zadanie domowe

Tablice w Bashu – krótkie omówienie.

Język Bash pozwala na przechowywanie prostych struktur w zmiennych, takich jak tablice. Proszę omówić dwie podstawowe takie struktury – tablice zwykłe i asocjacyjne: jak się je tworzy, używa i czym one się różnią.

W szczególności proszę opisać testowanie zawartości takich tablic (liczbę elementów), jak iterować po ich zawartości oraz jak dodawać i usuwać elementy. Czym różni się wywołanie "\${tablica[@]}" od "\${tablica[*]}"?